

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ
ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ

Μάρτιος 2016

Ένα κάθε μήνα

Αγαπητοί μου Ένορίτες,

Ο Κύριός μας ό Ιησοῦς Χριστός αναφερόμενος στην τελευταία ήμέρα τής παγκόσμιας ιστορίας εἶπε χαρακτηριστικά: *«Λεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τήν ήτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπό καταβολῆς κόσμου... πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τό πῦρ τό αἰώνιον τό ήτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καί τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ...»*. (Ματθ. ΚΕ΄ 31-46)
Εἶναι ή απόφαση τοῦ τελευταίου μεγίστου καί ἀδεκάστου παγκοσμίου Δικαστηρίου. Εἶναι ή τελεσίδικη απόφαση τοῦ Θεανθρώπου Ιησοῦ Χριστοῦ. Εἶπε χαρακτηριστικά: *«Ἐάν πράζατε κάτι καλό στόν πλησίον σας, σέ μένα τό κάνατε. Ἐάν ἀδιαφορήσατε γιά τόν πλησίον σας, γιά ἐμένα ἀδιαφορήσατε. Ἐάν ἀπό ἀγάπη πράζατε κάτι στόν πλησίον σας, αὐτή ή συμπεριφορά σας ἀπευθύνεται πρός ἐμένα, τόν Ιησοῦ Χριστό. Ἐάν μή ἔχοντας ἀγάπη δέν πράζατε κάτι στόν πλησίον σας, σέ ἐμένα δέν τό κάνατε»*.

Ἀσφαλῶς δέν εἶναι καθόλου τυχαῖο, πού ὡς κριτήριο πάντων τῶν πράξεων τῶν ἀνθρώπων ἔθεσε τήν ἀγάπη πρός τόν συνάνθρωπο, τόν ὁποῖο τιμητικότετα ταύτισε μέ τόν ἑαυτό του

Ἀπευθυνόμενος ό Κύριος πρός τούς ἀνθρώπους ὅλων τῶν ἐποχῶν, ιδιαιτέρως τῶν ἐσχάτων καιρῶν λέγει τά ἐξῆς ἀποκαρδιολικά: «Διά τό πληθυνθῆναι τήν ἀνομίαν ψυγήσεται ή ἀγάπη τῶν πολλῶν». (Ματθ. ΚΔ΄ 12) Τί ἄραγε ήθελε νά μᾶς πεῖ μ' αὐτόν τόν λόγο;

Βαδίζοντας ό κόσμος πρός τό τέλος τής ίστορίας του, οί άνθρωποι θά θέλουν νά ζοῦν ἄνομα, χωρίς τό νόμο τοῦ Θεοῦ. Ὡς συνέπεια, ὅμως, αὐτοῦ τοῦ τρόπου τής ζωῆς, θά ἐπέλθῃ ψυχρότητα στήν μεταξύ τους ἀγάπη. Θά γίνουν ἀτομιστές, θά ἐνδιαφέρονται μόνο γιά τόν ἑαυτό τους καί καθόλου γιά τούς ἄλλους. Αὐτές οἱ παγωμένες σχέσεις τῶν ἀνθρώπων, κατ' ἀρχήν θά ἐπιφέρουν μία ἀδιαφορία γιά τά προβλήματα καί τόν πόνο τῶν ἄλλων. Ἐπειτα θά ἀκολουθήσῃ ἡ σκληρότητα, ἡ ἀγανάκτηση, ἡ ἐπιθετικότητα, ἡ πάλι, τό μίσος, ὁ πόλεμος, ἡ καταστροφή!

Ἦδη στήν ἐποχή μας ζοῦμε τέτοιες καταστάσεις. Ζοῦμε τίς προκλήσεις τῶν ἐχόντων καί τὴν ἀγανάκτηση τῶν ἀπόρων. Τὴν ὑπεροψία τῶν κρατούντων καί τό μίσος τῶν ἀρχομένων. Τὴν σκληρότητα καί ἀφιλανθρωπία τῶν πλουσίων καί τὴν πύρωση καί ἐκδικητικότητα τῶν πτωχῶν

Οἱ ἄνθρωποι δέν ζοῦν πλέον ὡς κοινωνία ἀλλά ὡς ἀντίπαλες κομματισμένες ὁμάδες, ἔτοιμες νά συγκρουσθοῦν ἀνελέητα. Καί αὐτό γιατί; Ἐπειδὴ ἀνάμεσά τους δέν ὑπάρχει ἡ ἀγάπη.

Καί προσπαθοῦν φιλότιμα, ἅς ποῦμε, οἱ διάφοροι κοινωνιολόγοι καί φιλόσοφοι καί τεχνοκράτες καί οἱ ποικίλοι ἐνδιαφερόμενοι, νά βροῦν τά αἷτια καί τίς ἀφορμές καί τούς λόγους, γι' αὐτὴν τὴν ἀκοινώνητη καί ἐχθρική κοινωνία, καί δέν μποροῦν νά καταλήξουν κάπου, μέ σκοπό νά διορθωθεῖ ἡ κατάσταση. Καί οὔτε θά τό βροῦν.

Ἡ πραγματικὴ αἰτία, ἀγαπητοί μου, βρίσκεται κρυμμένη μέσα στοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού λέει ὅτι, ἡ ἀπουσία τῆς ἀγάπης ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, ἡ ὁποία τοὺς θερμαίνει, εἶναι ἐπακόλουθο τῆς ἀνομίας. Εἶναι ἐπακόλουθο τῆς ἀπουσίας τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, τῆς διαγραφῆς του ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Καί τοῦ νόμου καί τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ. Δέν ἔχουν κατανοήσει οἱ ἄνθρωποι οὔτε θέλουν νά κατανοήσουν ὅτι, ἡ ἔλλειψη τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ ἀποφέρει τὴν ἀποδιοργάνωση καί ζουγκλοποίηση τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας. Καί ἐπιμένουν σ' αὐτὴν τὴν ἀποστασία.

Ὁ αὐτονομημένος ἀπὸ τὸ Θεὸ ἄνθρωπος νομίζει ὅτι, ἐρήμην τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ θελήματός του, δηλ. τοῦ νόμου του, θά μπορέσει νά δημιουργήσῃ μία πραγματικά ἀνθρώπινη κοινωνία. Θά θέσῃ νόμους δικούς του, θά εἶναι αὐστηρὸς πρὸς τοὺς παραβάτες, θά προστατέψῃ τοὺς ἀδύναμους, τοὺς μικροὺς, τοὺς εὐπαθεῖς. Θά ἀναδείξῃ μία κοινωνία «ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τοὺς ἀνθρώπους», χωρὶς τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ!!! Θά κάνει τὴ γῆ παράδεισο! Αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπερήφανος ἄθεος δυτικὸς πολιτισμὸς. Τίς πάμπολλες προσπάθειές του τίς γνωρίζουμε.

Βιώνουμε, ὅμως ταυτόχρονα, καὶ τίς οἰκτρὲς ἀποτυχίες του. Ζοῦμε τὴν ἀπανθρωπιά, τὴ βία, τὴν ἀναλγησία, τὴν κακία καὶ τὴν ἐχθρότητα. Περιμένουμε μέ ἀγωνία καὶ τὸν ἐρχομὸ τοῦ ἀπόλυτου «ἀνόμου», τοῦ ἀντιχρίστου. Ἐκεῖ θά παρατηρήσουμε καὶ τὴν ἀπόλυτη ἀπουσία τῆς ἀγάπης ἀπὸ τίς κοινωνίες. Καὶ ἀλλοίμονο στοὺς ἀνθρώπους, πού θά τὸν ἐμπιστευτοῦν ὡς Μεσσία, ὡς σωτήρα τους!!!

Ἄν θά θέλαμε νά ἰδοῦμε γιὰ λίγο τὰ πράγματα μέ σχήματα, μέ εἰκόνες, θά σᾶς ἔλεγα νά φαντασθοῦμε ἕναν τεράστιο τροχὸ μέ ἕνα πλῆθος ἀπὸ ἀκτίνες, ὅπως τοῦ ποδηλάτου. Στὸ κέντρο εἶναι ὁ Θεὸς καὶ στὴν κάθε ἀκτίνα τοῦ τροχοῦ κινεῖται ἕνας ἄνθρωπος. Ὅσο περισσότερο ὁ ἄνθρωπος τηρεῖ τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ, τόσο πλησιάζει πρὸς τὸ κέντρο, πρὸς τὸν Θεό. Ὅσο δὲν τηρεῖ τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ ἢ τὸν ἀπορρίπτει ἐντελῶς, τόσο ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν Θεό. Ἀλλά, ὅσο οἱ ἄνθρωποι πλησιάζουν πρὸς τὸν Θεό, πρὸς τὸ κέντρο τοῦ τροχοῦ, τόσο πλησιάζουν καὶ μεταξύ τους. Ὅσο ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸ κέντρο, ἀπ' τὸν Θεό, τόσο ἀπομακρύνονται καὶ μεταξύ τους.

Ἡ ἀπομάκρυνση αὐτὴ ἀπὸ τὸν Θεὸ ὀνομάζεται ἀποστασία – ἀνομία καὶ ἡ ἀπομάκρυνση αὐτὴ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους ὀνομάζεται ψυχρότητα ἀγάπης, μέ ὅλα τὰ ἐπακόλουθά της, πού εἶναι ἡ αἴσθησις τῆς μοναξιάς, ἡ φοβία, ἡ κατάθλιψη, ἡ ἀνία, ἡ ἀνασφάλεια, ἡ εὐκολοπιστία στὸν τυχόντα «Μεσσία», ἡ ἀπελπισία, ἡ φυγὴ ἀπ' τὴν πραγματικότητα, τὸ μῖσος, ἡ

αὐτοκτονία. Δυστυχῶς εἶναι ἀλήθειες καί γεγονότα, πού τά ζοῦν ὅλες οἱ ἀποστατημένες κοινωνίες ἀπό τόν Θεό καί τόν νόμο του.

Ἡ λύση, ἀγαπητοί μου, εἶναι μία. Εἶναι νά πλησιάσουμε «λόγῳ καί ἔργῳ» πρὸς τόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό, τόν Δημιουργό μας. Νά τηρήσουμε τό λόγο Του, τίς ἐντολές Του. Νά σταματήσουμε τίς ἄνομες πράξεις. Νά πλησιάσουμε τόν ἐνανθρωπήσαντα Θεό Λόγο, τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος μέ ἀπεριόριστη ἀγάπη εἶπε αὐτόν τόν παρηγορητικότατο λόγο: *«Λεῦτε πρὸς με, πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς»*. (Ματθ. ΙΑ΄ 28) Ἐλᾶτε κοντά μου ὅλοι ἐσεῖς οἱ κουρασμένοι καί οἱ φορτωμένοι ἀπό τά ποικίλα προβλήματα τῆς ζωῆς καί Ἐγώ θά σᾶς ἀναπαύσω!

Ἡ ζωή μας κοντά στό Χριστό εἶναι πραγματική ἀνάπαυση καί παρηγοριά καί εἰρήνη καί μακαριότητα!

Μία κοινωνία πού προσπαθεῖ νά τηρεῖ τό νόμο τοῦ Θεοῦ εἶναι κοινωνία ἀγάπης!!!

Τό εὐχομαι μέ ὅλη μου τήν ψυχή νά γίνουμε κοινωνία ἀγάπης.

ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου